

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Pojar Vadim Xxxxx, născut la xxxxx în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, cu viza de domiciliu str. Xxxxx, mun. Xxxxx, domiciliat de fapt în s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.02.2020-10.07.2020
2. instanța de apel: 04.08.2020-12.11.2021
3. instanța de recurs: 27.01.2022 - 02.03.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender din 10 iulie 2020, Pojar Vadim Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal – la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, s-a stabilit, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință, lui Pojar Vadim Xxxxx pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicate lui Pojar Vadim s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Pojar Vadim, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Pascari Dmitrii, Berlinschi Nicolae și Gore Ion, la data de 03 iunie 2018, în jurul orei 0230, aflându-se în preajma blocului locativ nr. xx, din cartierul „Severnii”, mun. Bender, având intenția de a sustrage deschis bunurile altei persoane, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioare lui Rotaru Oleg, provocându-i dureri fizice, după ce l-au imobilizat la pământ, iar în acest timp i-au sustras în mod deschis din automobilul de serviciu de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, al serviciilor de transportare a pasagerilor „taxi 14222” ce aparține S.R.L. „UJ-TAXI” suma de bani de 600 lei, cauzându-i prin aceasta lui Rotaru Oleg prejudiciu material în proporții considerabile, precum și un portmoneu de culoare neagră ce nu prezintă vreo valoare materială, însă în care se afla cardul bancar de la B.C. „Moldindconbank” pe numele lui Fusa Andrian, de pe contul căruia au fost sustrate mijloace bănești în sumă de 8700 lei, buletinul de identitate și permisul de conducere pe numele lui Fusa Andrian, dar și alte bunuri aparținând aceleiași persoane, pricinuindu-i astfel acestuia din urmă daună considerabilă.

Tot Pojar Vadim, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Pascari Dmitrii și Gheorghiu Petru, la data de 07 iunie 2018, aproximativ la ora 05:30, aflându-se în automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, aparținând serviciilor de taxi 14999, parcat pe str. Xxxxx, nr. xx, satul Varnița, raionul Anenii Noi, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, i-au aplicat lui Tofan Serghei multiple lovituri cu pumnii în cap și în față, cauzându-i dureri fizice, după ce i-au sustras în mod deschis gentuța în valoare de 500 lei, în care se afla portmoneul ce nu reprezintă vreo valoare materială, buletinul de identitate, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova, permisul de conducere, certificatul de competență, certificate medicale, asigurarea auto, cardul bancar eliberat de B.C. „Moldindconbank”, toate pe numele lui Tofan Serghei, pașaportul tehnic al automobilului de model „Renault Kangoo” cu numărul de înmatriculare XXXXX, cheile de la acest automobil, cheile de la apartament, un cuțitaș de mână în valoare de 200 lei și bani în sumă de 1500 lei, pricinuindu-i prin aceasta lui Tofan Serghei pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2200 lei.

Astfel, instanța de fond a încadrat fapta inculpatului Pojar V. în baza: art.187 alin. (2) lit. b), e), f) și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - două infracțiuni distincte de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3.Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului Pojar Vadim să fie stabilită pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) și art.187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, pedeapsa stabilită de instanța de judecată este una blândă, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor comise cu aplicarea violenței, totodată caracterul sistematic a infracțiunilor comise și rolul activ la comiterea lor, totodată și de personalitate celui vinovat. Astfel, opinează acuzatorul de stat că, hotărârea instanței de judecată emisă pe caz este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, respectiv decizia instanței de judecată urmează a fi casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, a fost admis apelul procurorului, fiind casată parțial sentința, doar în partea stabilirii pedepsei și pronunță în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță. Lui Pojar Vadim, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și stabilită pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis - a fost exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, urmând ca Pojar Vadim să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la caz se constată, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Pojar Vadim - în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (pe episodul din 03 iunie 2018); în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (pe episodul din 07 iunie 2018);

Instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, reținând faptul că, inculpatul a recunoscut integral faptele incriminate, prezența circumstanțelor atenuante ca acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră.

Or, în acest context, instanța de apel a considerat că, instanța de fond pripit a conchis că, în privința lui Pojar Vadim sunt aplicabile prevederile art. 90 alin.(1) Cod

penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave cu intenție directă, în mod deschis, cu aplicarea violenței, la interval mic de timp. Totodată, instanța de apel a constatat că Pojar Vadim nu a respectat obligativitatea de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, stabilită prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Bender. Subsidiar s-a constatat că, la 15.10.2020 a părăsit Republica Moldova prin punctul de trecere a frontierei Criva- Mamalîga auto (f.d.140 vol. 2), fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe calea corijării, or, acestuia i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul nerespectând indicațiile instanței de fond, din care considerent, sentința contestată la caz, urmează a fi casată parțial în partea stabilirii pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a ținut cont, de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite cu aplicarea violenței, totodată caracterul sistemic a infracțiunilor comise și rolul activ al inculpatului la comiterea lor, din care motive consideră că, aplicarea pedepsei față de inculpat, anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei în limitele solicitate de către procuror, va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că anume pedeapsa cu executare pe un termen de 3 ani și 4 luni închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

Instanța de apel a constatat că, o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bodean I. în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a indicat:

- Curtea de Apel Chișinău nu a respectat și nu a aplicat corect prevederile legale menționate, fiind admise erori de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, prin excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel a ignorat circumstanțele ce direct condiționează individualizarea pedepsei inculpatului: nu a analizat și nu a luat în calcul că Pojar V. a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă cu organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii; a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer în fapta săvârșită, a recuperat integral prejudiciul cauzat părților vătămate, se

caracterizează pozitiv potrivit materialelor cauzei; nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, anterior nu a fost condamnat;

- din conținutul hotărârii contestate, se conchide că instanța ierarhic-inferioară și-a fundamentat soluția de aplicare a pedepsei privative de libertate în privința inculpatului doar pe pericolozitatea infracțiunilor comise de către acesta - infracțiune gravă, fără a evalua și cel de-al doilea criteriu obligatoriu la stabilirea pedepsei - pericolozitatea inculpatului;

- în privința inculpatului sunt operabile și prevederile art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, deoarece la momentul comiterii infracțiunilor incriminate (03.06.2018, 07.06.2018), Pojar V., avea 20 de ani, circumstanță atenuantă care nu a fost reținută nici de instanța de fond, nici de instanța de apel (deși a fost invocată de apărare în ședința instanței de apel);

- hotărârea contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de modificare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță, în sensul agravării ei și că instanța de apel i-a stabilit ultimului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, excluzând nejustificat și inechitabil prevederile art. 90 Cod penal, aplicate față de Pojar V. de către prima instanță, în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lui și cu lipsa circumstanțelor agravante;

- norma penală — art. 90 alin. (4) Cod penal, nu stabilește vre-un impediment legal referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru infracțiunile de care este condamnat inculpatul (art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal);

- nu poate fi reținut nici argumentul instanței de apel precum că, inculpatul nu a pășit pe calea corijării, deoarece acesta a ignorat interdicția instanței de fond de a nu - și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent;

- fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul a declarat că, și-a întemeiat o familie, soția este însărcinată și a fost nevoit să plece peste hotare la muncă, deoarece are nevoie de surse financiare;

- circumstanțele vizate, din contra, demonstrează faptul că Pojar V. a conștientizat consecințele faptelor săvârșite și a pășit pe calea corijării: s-a disociat de mediul infracțional, s-a căsătorit, încearcă să-și câștige existența în mod legal, prin muncă;

- în privința inculpatului nu au fost constatate circumstanțe agravante, nefiind reținute date ce caracterizează negativ persoana inculpatului, fapt ce permite stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia;

- instanța de apel, stabilind modalitatea de executare reală a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpat, a pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Bodean I. în numele inculpatului, invocă dezacordul cu excluderea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului, astfel invocând temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând menținerea sentinței.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 187 alin. (2) lit. b), e) f), art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a două infracțiuni contra patrimoniului, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) f), 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate

cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 13 verso v. II), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a exclus aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave cu intenție directă, în mod deschis, cu aplicarea violenței, la interval mic de timp. Totodată, Pojar Vadim nu a respectat obligativitatea de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender. Subsidiar s-a constatat că, la 15.10.2020 a părăsit Republica Moldova prin punctul de trecere a frontierei Criva - Mamalîga auto(f.d.140 vol. 2), fapt ce denotă că, inculpatul nu a pășit pe calea corijării, or, acestuia i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că, cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul nerespectând indicațiile instanței de fond, din care considerent, sentința contestată la caz, urmează a fi casată parțial în partea stabilirii pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

La fel, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Pojar V. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Pojar V., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) f), art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, care sunt infracțiuni din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința, în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: lui Pojar Vadim, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și stabilită pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani,

fără amendă, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis - a fost exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca Pojar Vadim să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Referitor la critica recurenteii, precum că instanța de apel a ignorat circumstanțele că inculpatul a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă cu organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer în fapta săvârșită, a recuperat integral prejudiciul cauzat părților vătămate, Colegiul penal reține că, la caz, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa la limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunile în cauză, ținând cont și de dispoziția art. 364¹ Cod de procedură penală, totodată circumstanțele menționate nefiind suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, în raport cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și modalitatea comiterii acestora prin majoritatea agravantelor, la fel nu poate fi neglijat și faptul că, după pronunțarea sentinței, la 15 iulie 2020, semnând angajamentul de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, inculpatul la data de 15.10.2020 a părăsit Republica Moldova prin punctul de trecere a frontierei Criva-Mamalîga auto (f.d.140 vol).

Ce ține de argumentul avocatului precum că, inculpatul se caracterizează pozitiv potrivit materialelor cauzei, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, anterior nu a fost condamnat și că instanța nu a evaluat și cel de-al doilea criteriu obligatoriu la stabilirea pedepsei - pericolozitatea inculpatului, Colegiul penal atestă că, potrivit caracteristicii eliberate de Primăria s. Hagimus, inculpatul Pojar V. la locul de trai se caracterizează satisfăcător, oficial nu este încadrat în câmpul muncii.

Cu privire la invocările recurenteii precum că, în privința inculpatului sunt operabile și prevederile art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, instanța de recurs atestă că, în speță, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa la limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunile în cauză, ținând cont și de dispoziția art. 364¹ Cod de procedură penală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Pojar V., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Pojar Vadim Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie